

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ КИТАЮ

Васькін Р.А., доцент; Бай Бін, студент

Екологічна криза в Китаї носить тотальний характер. Вона загрожує насамперед якості життя, безпеці та здоров'ю населення. Причиною кризи є довготривала політика досягнення максимального економічного зростання в умовах абсолютного приросту населення. Крім того, роз'єднаність соціуму та протистояння економічних інтересів різних соціальних груп перешкоджають формуванню єдиної екологічної свідомості, дбайливого відношення до збереження і використання природних багатств.

Китай, як і багато інших країн, що розвиваються, страждає від таких екологічних проблем як ерозія ґрунту, деградація орних земель, вирубування лісів, опустелювання пасовищ, але до цього додаються і проблеми забруднення атмосфери і водних басейнів.

Ерозія ґрунтів поширена більш ніж на третині території країни, внаслідок чого щорічно губиться значна частина ріллі. Площа пустель щорічно збільшується на 3,4 тис. кв. км, що призводить до пересихання озер і боліт, зниження рівня і засолення ґрунтових вод, деградації трав'яного покриву степів. Стан атмосферного повітря Китаю викликає все більше занепокоєння. Сьогодні дві третини китайських міст за якістю повітря не відповідають стандартам, причому половину шкідливих викидів в атмосферу дає автомобільний транспорт.

Величезний збиток навколишньому середовищу і здоров'ю населення наносить використання вугілля як палива. Продукти згоряння вугілля – головне джерело забруднення атмосфери в Китаї. На долю країни приходить 13,5% світових викидів вуглекислого газу і 15,1% двоокису сірки.

Інтенсивне використання мінеральних добрив, інсектицидів і гербіцидів, що сприяло значному підвищенню врожайності сільськогосподарських культур, стало джерелом забруднення ґрунтових вод, рік, озер і морської акваторії. Основними постачальниками брудних промислових стоків залишаються швидкозростаючі підприємства паперової, хімічної, текстильної і харчової промисловості, бо в КНР практично немає очисних споруд на підприємствах. Не меншу роль у забрудненні вод відіграють побутові відходи. Величезну проблему створює нестача питної води. Майже половина населення країни проживає в районах де потреба у чистій воді не задовольняється.

Враховуючи все вищесказане, можна зробити висновок, що забруднення природного середовища в Китаї далеко перевершує його здатність до самоочищення, а діючі конституційні норми і закони, спрямовані на підтримку екологічної безпеки, виконуються погано. У країні практично відсутній суспільний контроль за діями влади і підприємців, щоносять непоправний збиток природному середовищу.